

Život Panny Márie (XVIII): Zoslanie Ducha Svätého

„Zotrúvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.“ A vtedy prišiel Duch Svätý, udalosť, o ktorej uvažujeme v tejto časti o živote Panny Márie.

24.05.2021

Hneď ako Ježiš Kristus vystúpil do neba, svedkovia tejto mimoriadnej udalosti „sa vrátili do Jeruzalema z

hory, ktorá sa volá Olivová a je blízko Jeruzalema, vzdialená toľko, koľko je dovolené prejsť v sobotu. Keď ta prišli, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov. Títo všetci jednomyseľne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi“ (Sk 1, 12 – 14).

Splnili príkaz Ježiša, ktorý im povedal, aby čakali vo svätom meste na zoslanie slúbeného Tešiteľa. Čakali desať dní spolu s Máriou. Ako je z ľudského hľadiska veľmi pochopiteľné to, čo nám rozpráva Sväté písmo! Keď stratili fyzickú prítomnosť svojho Majstra, schádzajú sa jeho najbližší okolo Márie, ktorá im tak pripomínala Ježiša: v tvári, vo farbe hlasu, v jej láskyplnom a materskom pohľade, v jej ľudskom vnútri a hlavne v pokoji, ktorý šírila

okolo seba. Okrem apoštolov a svätých žien nachádzame pri Márii aj najbližších príbuzných Pána. Sú to tí, ktorí o ňom najskôr pochybovali, ale po obrátení sa teraz zhromažďujú okolo Panny z Nazareta.

Je ľahké predstaviť si život v tomto Večeradle, ktoré muselo byť veľmi priestranné, aby sa doň zmestilo toľko ľudí. Z historických údajov nevieme presne zistiť, komu tento dom patrilo, no existujú dva predpoklady: bol to dom matky Marka, budúceho evanjelistu, o ktorom sa neskôr zmieňuje posvätný text (porov. Sk 12, 12), alebo to bol dom rodiny svätého evanjelistu Jána, ktorý vlastnili v svätom meste. Nech už to bolo akokoľvek, jednomyselná modlitba apoštolov spolu s Máriou priniesla prvý výsledok: voľbu Matúša, ktorý mal zaujať miesto Judáša Iškariotského. Akonáhle doplnili počet dvanástich apoštolov, pokračovali v modlitbe a v očakávaní

vyliatia Ducha Svätého, ktorého im Ježiš prisľúbil.

Modlitba však nebola jediná vec, ktorou sa museli zaoberať; aj keď v podstate všetko, čo robili, bola naozajstná modlitba, lebo ich myslenie prebývalo v Ježišovi a spolu s nimi bola Mária. Vieme si predstaviť rozhovory, naozajstné besedy s Pannou Máriou. Teraz, keď videli Krista vzkrieseného a boli svedkami jeho výstupu do neba, priali si poznať mnohé podrobnosti zo života a detstva svojho Majstra. A bola tam s nimi Matka, ktorá tieto spomienky uchovávala. Mala ich stále živé vo svojom srdci.

Zvestovanie archanjela Gabriela v Nazarete, zasnúbenie s Jozefom, o ktorom mnohí vôbec nevedeli, narodenie v Betleheme, klaňanie sa pastierov a mudrcov, útek do Egypta, život a práce v dielni v Nazarete...

Koľko námetov na modlitbu prichádzalo z úst Panny Márie. S

akým novým pohľadom sa museli pozeráť na udalosti, ktoré prežívali spoločne so svojím Majstrom počas troch rokov, keď ho sprevádzali po cestách Palestíny. V blízkosti Márie, vernej Panny, sa v nich prebúdza viera, nádej a láska: najlepšia príprava na prijatie Ducha Svätého. Keď napokon prišiel okamih zoslania Ducha Svätého, ozval sa z neba hukot, ako keď sa preženie silný vietor a naplnil celý dom, kde sa zdržiavali. Ukázali sa im jazyky akoby z ohňa, rozdelili sa a nad každým z nich sa usadil jeden. Všetci boli naplnení Duchom Svätým (porov. Sk 2, 2 – 4).

Tento zázrak sa stal v prítomnosti veľkého počtu ľudí zdržiavajúcich sa vtedy v Jeruzaleme: Parti, Médi, Elámčania, obyvatelia Mezopotámie, Judey a Kappadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie... (porov. Sk 2, 9).

Peter, zapálený Duchom Svätým, k nim prehovoril. Neskôr sa apoštoli rozptýlili po Galilei, Samárii, do všetkých končín, až na samý kraj zeme a prinášali správu o Božom kráľovstve.

Mária ďakovala Bohu za prvé plody tohto kázania apoštolov a za nekonečné množstvo veriacich, ktorí prichádzali v priebehu storočí do Cirkvi. Všetci boli v srdci tejto matky, ako to Boh zamýšľal už pri vtelení Slova a ako im to Ježiš potvrdil na kríži v osobe milovaného učeníka.

J. A. Loarte